

Освен това при проверката на доказателството Първоинстанционният съд не се произнесъл последователно и поради това постановил противоречиво решение, като от една страна счел за достатъчен представения доказателствен материал в изпълнение на задължението за доказване на Комисията, че изготвянето на неверните удостоверения се основава на невярното представяне на фактите от износителя, а от друга страна въз основа на същите правила го отхвърлил като недостатъчен с оглед на подлежащото на представяне от жалбоподателя доказателство, че тайландските митнически власти са знаели или поне е трябвало да знаят, че стоките не са отговаряли на условията за преференциално третиране.

Съдът трябвало да санкционира като представляващи липса на мотиви грешките на Първоинстанционния съд при разглеждането и преценката на представените като доказателства документи от преписката ⁽³⁾.

2. По отношение на член 239 от Митническият кодекс

Единствено правно основание: Въз основа на погрешното приложение на член 220, параграф 2, буква б) от Митническият кодекс, респ. на грешката при преценката на представените като доказателства документи от преписката, Първоинстанционният съд погрешно решил, че положението, в което се намира жалбоподателят, не представлява особен случай по смисъл на член 239 от Митническият кодекс.

⁽¹⁾ Регламент (ЕИО) № 2913/92 на Съвета от 12 октомври 1992 година относно създаване на Митнически кодекс на Общността (ОВ L 302, стр.1; Специално издание на български език, 2007 г., глава 2, том 5, стр. 58).

⁽²⁾ *Beemsterboer* (C-293/04, Recueil, стр. I-2263).

⁽³⁾ *Idem*.

⁽⁴⁾ Решение на Съда от 11 юли 1996 г. по дело *An Taise en WWF UK/Комисия*, (C-325/94 P, Recueil, стр. I-3739-3740, точки 28 и 30).

⁽⁵⁾ Решение на Съда от 24 октомври 1996 г. по дело *Комисия/Lisrestal и др.* (C-32/95 P, Recueil, стр. I-5399, точка 40).

Преюдициално запитване, отправено от *Amtsgericht Bonn* (Германия) на 9 септември 2009 г. — *Pfleiderer AG/Bundeskartellamt*

(Дело C-360/09)

(2009/C 297/23)

Език на производството: немски

Запитваща юрисдикция

Amtsgericht Bonn

Страни в главното производство

Жалбоподател: *Pfleiderer AG*

Ответник: *Bundeskartellamt*

Преюдициален въпрос

Трябва ли разпоредбите на общностното право в областта на картелите, по-конкретно членове 11 и 12 от Регламент № 1/2003, както и член 10, втора алинея ЕО във връзка с член

3, параграф 1, буква ж) ЕО ⁽¹⁾ да се тълкуват в смисъл, че с оглед на предявяване на гражданскоправни претенции от увредените от даден картел лица на последните не трябва да се предоставя достъп до молбите за освобождаване от глоби или намаляване на техния размер и до сведенията и документите, които представилите тези молби доброволно са предоставили за тази цел на орган по конкуренцията на държава членка в приложение на национална програма за освобождаване от глоби или намаляване на техния размер в рамките на производство за налагане на глоби, с което (също) се цели спазване на член 81 ЕО?

⁽¹⁾ ОВ L 1, стр. 1; Специално издание на български език, 2007 г., глава 8, том 1, стр. 167.

Преюдициално запитване, отправено от *Hof van beroep te Antwerpen* (Белгия) на 8 септември 2009 г. — *Belgisch Interventie- en Restitutiebureau/SGS Belgium NV, Firme Derwa NV и Centraal Beheer Achmea NV*

(Дело C-367/09)

(2009/C 297/24)

Език на производството: нидерландски

Запитваща юрисдикция

Hof van beroep te Antwerpen

Страни в главното производство

Жалбоподател: *Belgisch Interventie- en Restitutiebureau*

Ответници: *SGS Belgium NV*

Firme Derwa NV

Centraal Beheer Achmea NV

Преюдициални въпроси

1. Разпоредбите на членове 5 и 7 от Регламент (ЕО, ЕВРАТОМ) № 2988/95 ⁽¹⁾ на Съвета от 18 декември 1995 година относно защитата на финансовите интереси на Европейските общности имат ли непосредствено действие във вътрешния правен ред на държавите членки, без последните да имат каквото и да е право на преценка и без да е необходимо националните органи да вземат мерки за прилагане?

2. Може ли агенция за международен контрол и надзор, одобрена от държавата членка, в която е приета декларацията за износ (в случая Белгия), която агенция е издала неверен документ за разтоварване по смисъла на член 18, параграф 2, буква в) от Регламент [ЕИО] № 3665/87 ⁽²⁾ [на Комисията от 27 ноември 1987 г. за установяване на общи подробни правила за прилагане на режима на възстановяванията при износ на земеделски продукти], да се разглежда като икономически оператор по смисъла на член 1 от Регламент № 2988/95 или като лице, което е взело участие в нередността, и е задължено да поеме отговорността за деянието или да гарантира, че тя няма да бъде извършена по смисъла на член 7 от този регламент?